

Lugna vatten

Frida

Det var med honung i sin mun
Och dofterna av sol
Han reste sig mot vinderna
Och med kraften i hans blick
Med hettan i hans hud
Kom rodnaden om kinderna
Han fick sommaren
att flyta i min hand

Som lugna vatten
Lugna vatten
Som lugna vatten i mig

Jag sög in havets salta luft
En fuktig andedräkt
Som krusade hans mörka hår
Drack av junis varma våg
Och njöt i fulla drag
Han skänkte mig ett lyckligt år
Det kom vackert,
det kom självklart,
det kom rent

Som lugna vatten.....

Säkert var vi för naiva
Lika unga båda två
Och sinnligt gav vi etter för varann
Men vi kände kanske mättnad
Och jag tror det var då
Som dofterna
och honungen försvann

Om han en dag gick genom byn
Och såg nån
En bekant
Det kanske var en gammal vän
Skulle han då gått förbi mig
Eller sakta vänt sig om
Och minnas alltihop igen
Får han sommaren
att flyta i mig än

Som lugna vatten.....

Kom lugna vatten
Lugna vatten
Kom lugna vatten i mig